

מסורת הש"ס

א) [לעיל פט, ט] ב' ג' ברכות נא: פסחים קד, ירושל ברכות פ"ח ה"א, פסחים פ"י ה"ב, א) ע' ירושל יומא פ"ז ה"ב, ד) לעיל יב, ב' ברכות כח, ע"ש כז, ירושל ברכות פ"ד ה"א, ט) ת"כ וחקרא חברה פרש א ה"ז, ע"י ירושל פסחים פ"ג ה"ז, ו) פסחים קל, ירושל פסחים פ"ה ה"א, ו) לעיל כח, טוטה טז, מולין קלג: ירושל תרומות פ"ה ה"א, בכורים פ"ב ה"א, ט) [לעיל עז], מנחות קד, ט) שביעות י, י, שבת קלב, ט) ע"י גפנים מאירות.

שינויי נוסחאות

א) צ"ל אחי, וכן בכל המקור הסוגיא, ובש"י ותנ"י (ש"ס:); ב) מ"א קרישא, וכן לטלן (כ"י:); ג) מוספין ואף על גב דתפילה מוספין קרישא אטו כז (ש"ס:); ד) צ"ל היום (ש"ס), וכן לקטן: ה) תדיר הוא והתני (כח"י:); ו) צ"ל חנינא (ש"ס:); ז) של היום שלמים של אומר קודם כל"ל ומינות לשל יום נמתק (ש"ס:); ח) לתרווייהו דריום דרמאי דשחטו דרמאי לתרווייהו אבל וכו' (ש"ס), ובש"י בכ"י: ט) בכתב"י הנהג נמי כ"י, ובשכ"י מתקום דאתין חילתא דאין יו"ט, וכו"ה בקלם כמ"י ועי' רש"י: י) צ"ל תיש שחטא וכו' (א' בכתב"י ויהא אחר ממוס: יב) עד שזרק דם התמיד כל"ל, וכן לטלן כמסוק (ש"ס:); יג) מיכת ברישא נמתק (הג' הגר"א, וכו"ה בש"י ובד"ו רפ"ט (ש"ס:); יד) אין אתה צריך עונשין: טו) כמ"ל כולן מה"ר שלמים של אמש קודמים באכולה: הא דיום דרמאי דאמש ודחי דמי כגון דקדים דשחטו ושלמים לשלמים ברישא חטאת ואשם דיום קדמי, קדמה וירקתה לזריקת שלמים ואיכלה חזילה כגון כז אלמא מקדש ושאינו מקדש וקדים שחטיה לשאינו מקדש ויהא אחר ממוס בדמו וישחוט וירוק את המקדש וה"ה תדיר ושאינו תדיר: דילמא לא גרסינן, וה"ג שלמים של אמש וחטאת דיום ה"ד דשחטי לתרווייהו אבל לא שחטוהו לתרווייהו ודשחטיה ויריקתה דשחטא את דרש"י שלמים וחטאת ואשם דיום דקתני ע"כ היכי לתרווייהו דהא לעגין אכילה איירי וכי הירוק מיניה דמיא קריבה נמי דא דיום דרמאי דאמש וה"ד כגון דהשחטיה לשלמים ברישא חטאת ואשם קדמי בדשחטוהו לתרווייהו הירוק לא שחור ושחט את החטאת קודם שבא לימלך ואח"כ בא לימלך על הויריקה דהתם אמרינן ליה דחטאת קדמה דכיון דסוף סוף צריך למרס אחד מן הדומים קדשה קדשים קדמי: אבל לא שחטיה וכו' ומכלן הוא מלפניו כדש"י לקמן ד"ה אבל לא וכו' (ש"ס), מתוקן קצת מפ"י כהנ"י ועפ"י כ"יב (וכ"ג), ועי' לעיל פ"ע ע"ב שבי' אות כ: כג) בדמו וישחוט ויררוק (כח"י:); בד) צ"ל דוק דוק (ש"ס); בח) צ"ל הכי (פ"ק:); בן) דרמי קודים ושתיה לשאינו כז, כל"ל (ש"ס:);

ד) א"כ אף הם שם שבת עליהם (צ"ק:); יז) מונע ויש בהן שיער חטאת שמוכרס על טומאת מקדש וקדשיו (שכ"י:); יח) צ"ל אצ"ג (ש"ס:); ט) צ"ל אטו מצוי (צ"ק:); כ) עונשין: כב) כמ"ל כולן מה"ר שלמים של אמש קודמים באכולה: הא דיום דרמאי דאמש ודחי דמי כגון דקדים דשחטו ושלמים לשלמים ברישא חטאת ואשם דיום קדמי, קדמה וירקתה לזריקת שלמים ואיכלה חזילה כגון כז אלמא מקדש ושאינו מקדש וקדים שחטיה לשאינו מקדש ויהא אחר ממוס בדמו וישחוט וירוק את המקדש וה"ה תדיר ושאינו תדיר: דילמא לא גרסינן, וה"ג שלמים של אמש וחטאת דיום ה"ד דשחטי לתרווייהו אבל לא שחטוהו לתרווייהו ודשחטיה ויריקתה דשחטא את דרש"י שלמים וחטאת ואשם דיום דקתני ע"כ היכי לתרווייהו דהא לעגין אכילה איירי וכי הירוק מיניה דמיא קריבה נמי דא דיום דרמאי דאמש וה"ד כגון דהשחטיה לשלמים ברישא חטאת ואשם קדמי בדשחטוהו לתרווייהו הירוק לא שחור ושחט את החטאת קודם שבא לימלך ואח"כ בא לימלך על הויריקה דהתם אמרינן ליה דחטאת קדמה דכיון דסוף סוף צריך למרס אחד מן הדומים קדשה קדשים קדמי: אבל לא שחטיה וכו' ומכלן הוא מלפניו כדש"י לקמן ד"ה אבל לא וכו' (ש"ס), מתוקן קצת מפ"י כהנ"י ועפ"י כ"יב (וכ"ג), ועי' לעיל פ"ע ע"ב שבי' אות כ: כג) בדמו וישחוט ויררוק (כח"י:); בד) צ"ל דוק דוק (ש"ס); בח) צ"ל הכי (פ"ק:); בן) דרמי קודים ושתיה לשאינו כז, כל"ל (ש"ס:);

ו) שחטיה למאחר ברישא ובא לימלך אמרי' כל"ל (ש"ס:); כח) צ"ל או ריקקין (ש"ס:); כג) מותר ריקקין מנחת כהנים. מנחת כהנים כולה כליה השמן שצף על גבה ונותר שאינו נבלע בה שורפין אותו בפני עצמו: ומותר מנחת כהן משיח, לפי ששמנה וכו', כל"ל, וכו"ה בפ"י הרע"ב (א' ח:); ד) צ"ל לעצמו (ש"ס), ובש"י בפני עצמו: לא) דמ"ו או הנקטר, דהיינו היתמן על גבי האשים, ונקט רש"י המתחלק בלכני ר"ח או הנקטר ללכני אכ"י וק"ל (א' ח:); לב) מל"ל נמי (באה"ס:); לג) צ"ל דשחטוהו (צ"ק, ד"ו ב' ו'ג:); לד) מל"ל רשחטן (באה"ס:);

ואף על גז דמוספין קדישי, מוספין טו] שס שצת עליהן שהס באים חוצה לה והתמידין באין אף בחול: **לתמידין לא אהנאי**.

כיון דהאידינא קריצין אס כן יו' שס שצת עליהם: **מוספי ר"ח** מקודשין משל שצת טו' דחקרי מועד יח: **ד"א כו'**, צפסחים מנינן

ר"ח

ר"ח

ר"ח

ואף ע"ג דמוספין קדישי אטו שבת למוספין אהנאי א] לתמידין לא אהנאי ת"ש טו' מוספי שבת קודמין למוספי ראש חודש אטו ראש חודש למוספין ידידה אהני למוספי שבת לא אהני תא שמע מוספי ראש חודש קודמין למוספי ראש השנה אע"ג דראש השנה קדשה ב] אטו ראש השנה למוספי ידידה אהני למוספי ראש חודש לא אהני ת"ש ד"א טו' ברכת היין א*תדירה וברכת היום אינה תדירה ותדיר ושאינו תדיר תדיר קודם טו' אע"ג דברכת היום

קדישה אטו שבת לברכת היום אהנאי לברכת היין לא אהנאי תא שמע טו' דאמר רבי יוחנן הלכה במתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין ג] אטו שבת לתפלת מוספין אהנאי לתפלת מנחה לא אהנאי ת"ש שלמים של אמש קודמין הא אידי ואידי דיום חטאת ואשם קדמי ואע"ג דשלמים תדירי אמר רבא מצוי קאמרת תדיר קמיבעיא לן מצוי לא קמיבעיא לן אמר ליה רב הונא בר יהודה לרבא אטו מצוי לאו תדיר ה] והתנאי טו' אוציא את הפסח שאינו תדיר ולא אוציא את המילה שהיא תדירה מאי תדירה תדירה במצות ואיבעית אימא מילה לגבי פסח כי תדיר דמיא איבעיא להו תדיר ושאינו תדיר וקדים ושחט לשאינו תדיר מאי מי אמרינן כיון דשחטיה ימקריב ליה או דלמא יהיב לאחר דממזרס בדמו עד דמקריב ליה לתדיר והדר מקריב לשאינו תדיר אמר רב הונא ו] מסורא ת"ש שלמים של אמש חטאת ואשם של ו] יום של אמש קודם לשל יום הא דיום דומיא דאמש וה"ד דקדים שחטיה לשלמים חטאת ואשם קדמי דלמא שלמים דאמש וחטאת ואשם דיום היכי משכחת לה דשחטינהו לתרווייהו ח] אבל לא שחטינהו לתרווייהו תיבעי לך ת"ש ד"א טו' ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה ותדיר ושאינו תדיר תדיר קודם ה"ג טו' דכיון דאתיין כמאן דשחיטי תרווייהו דמי ת"ש טו' דא"ר יוחנן הלכה מתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין ה"ג כיון דמטי זמן תפלת מנחה כמאן דשחיטי תרווייהו דמי אמר ליה רב אחא בריה דרב אשי לרבינא טו' דשחטו ז] קודם חצות פסול מפני שנאמר בו יבין הערבים קודם ל*לחמיד כשר ויהא א] ממוזרס בדמו עד יב] שיזרוק הדם הכא כמאי עסקינן כגון דקדים שחטיה לתמיד ברישא ג] אמר ליה רב אחא סבא לרב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני עד שיזרק הדם (תמיד) ולא קתני עד שישחוט ויזרק דם ש"מ: ובכולן כהנים רשאין כו', מאי טעמא אמר קרא ”למשחה ” לגדולה מתחלק בעזרה אין יד] צריך לשאול מהו אלא מותר ריקקי ימנחות ישראל יולוג שמן של מצורע אם ראתי שמן שהוא ניתן טו] על גבי האישים אין יד] צריך לשאול מהו אלא מותר ה'רקיקי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח טו' שאין מתנדבין שמן רבי טרפון אומר ב*מתנדבין שמן:

ולמא שלמים של אמש וחטאת של יוס, דאשמעינן של אמש קדמו: **היכי דמי דשחטוהו לפרווייהו**, אע"ג דשחטיה לחטאת אחר השלמים ושניהן עומדין לזרק אשמעינן דשלמים של אמש קדמו ודכותיה דייקא יד] מיניה הא אידי ואידי דיוס ושחט שלמים ואחר כך חטאת וצא לימלך על הזריקה אמרי' ליה חטאת קדמה: **אבל לא שחטיה**, לחטאת כתר שלמים וצא לימלך על השחטיה מיציע לך אי מולולינן בשלמים למרס כדמן ולהקדים שחיתת חטאת וחריקתה וכי מיציעיא לן כתדיר ושאינו תדיר הך הך הך] מיציעיא לן ששחט את שאינו תדיר והתדיר קייס: **בזכס היין סדירה כו'**, סדיר קודם, ואע"ג דשאינו תדיר קדם וצא כסכר קדש היום ועדיין יין לא צא ודומיא כו] קדים שחטיה לשאינו תדיר כרישא: ומשני ה"ג **כיון דאחא**, השתא יין קמן ומוזמן לצרכה כמאן דשחיטי תרווייהו לגבי קדשים [דמין] ולא תפשוט מינה לצעיין: **ואח"כ מתפלל של מוספין**, ואף על גז דזמן מוספין אחא כרישא: **שחטו קודם חלות**, צפסח קאי: **קודם לתמיד**, של צין הערצים כשר ואע"פ שלכתמיילה מנזה לאחרו כדתניא לעיל דף יג), יאוחר דבר שנאמר צו בערב וצין הערצים ללכר שלא נאמר צו אלא צין הערצים בלכד: **ויהא אחד ממזרס כדמו**, אלמא כו] דקדים ושחטיה למאחר אמרי' ליה לשהות את הזריקה ולשחוט את הראוי ליקדם ולזרוקו: **כגון דקדים שחטיה לפמיה**, קודם שצא לימלך ולא נמלך אלא על הזריקה: **למשחה**, לך נתמים, למשחה מתרגמינן לרצו והיינו לגדולה: **במתנ' שהוא מסחלק**, לאכילת כהנים: **מוזר ריקקי מנחס ישראל מנחת מאפה שצא חלות וריקקין** ח] חלות צוללן ריקקין מושחן ואמר רבי שמעון כזמנחות דף עה), מושחן כמין כ"י ושאר השמן נאכל לכהנים: **כג] מנחת כהנים**, כולה כליל, ומותר מנחת כהן משיח לפי ששמנה מרובה שלשה לוגין לעשרין ומתוך שהיא אפוייה מחילה אין שמנה בלעל בפיתיה וצריך להקטיר המותר עצמא כו]: **שאין מסנדינן שמן**, לפיכך לא יעלה על דעתך שיהא שמן המתחלק מן לא] הנקטר נדבס: **נגבל**

לענין לעשרין מיידי הסם היתה נכללת בעיסה, אבל זו הסיפה נאמח כזמנחת כדכתיב על מנחת כשמן תשעה, אי אפשר שלא יסחר כזמנחת מן השמן המתפספס (ב"ש):

כל התדיר פרק עשירי זבחים

צא.

תא שמע מוספי שבת קודמין כו', כלל הני תא שמע דררץ טעם מאי קס"ד מאחר דכבר שני אטו שצת למוספין אהני לתמידין לא אהנאי טו' וצריך לדקדק צפרק התכלת (מנחות דף מט.) גבי התמידין אין מעכצין את המוספין דאיכא כי הך צעיא דתדיר ומקודש ולא פשיט מיניה כ] מידי דלא מיימי כהל רחיות דהתם והנהו דהכא לא מיימי התם:

דשחטינן ג] לתרווייהו, תימיה אס כן ליתני שלמים ושחט ד] קודם לחטאת ואשם והכל ציוס אחד שלמים קדימי לזרוק ואמאי נקט של אמש וי"ל דשל אמש נמי שמא הוי כעין של אמש והכל ציוס אחד כדאמר צפ' התערובות (לעיל עה), מאי חיון כעין חיון, כדו"ך:

קדישה אטו שבת לברכת היום אהנאי לברכת היין לא אהנאי תא שמע טו' דאמר רבי יוחנן הלכה במתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין ג] אטו שבת לתפלת מוספין אהנאי לתפלת מנחה לא אהנאי ת"ש שלמים של אמש חטאת ואשם של יום ו] שלמים של אמש קודמין הא אידי ואידי דיום חטאת ואשם קדמי ואע"ג דשלמים תדירי אמר רבא מצוי קאמרת תדיר קמיבעיא לן מצוי לא קמיבעיא לן אמר ליה רב הונא בר יהודה לרבא אטו מצוי לאו תדיר ה] והתנאי טו' אוציא את הפסח שאינו תדיר ולא אוציא את המילה שהיא תדירה מאי תדירה תדירה במצות ואיבעית אימא מילה לגבי פסח כי תדיר דמיא איבעיא להו תדיר ושאינו תדיר וקדים ושחט לשאינו תדיר מאי מי אמרינן כיון דשחטיה ימקריב ליה או דלמא יהיב לאחר דממזרס בדמו עד דמקריב ליה לתדיר והדר מקריב לשאינו תדיר אמר רב הונא ו] מסורא ת"ש שלמים של אמש חטאת ואשם של ו] יום של אמש קודם לשל יום הא דיום דומיא דאמש וה"ד דקדים שחטיה לשלמים חטאת ואשם קדמי דלמא שלמים דאמש וחטאת ואשם דיום היכי משכחת לה דשחטינהו לתרווייהו ח] אבל לא שחטינהו לתרווייהו תיבעי לך ת"ש ד"א טו' ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה ותדיר ושאינו תדיר תדיר קודם ה"ג טו' דכיון דאתיין כמאן דשחיטי תרווייהו דמי ת"ש טו' דא"ר יוחנן הלכה מתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין ה"ג כיון דמטי זמן תפלת מנחה כמאן דשחיטי תרווייהו דמי אמר ליה רב אחא בריה דרב אשי לרבינא טו' דשחטו ז] קודם חצות פסול מפני שנאמר בו יבין הערבים קודם ל*לחמיד כשר ויהא א] ממוזרס בדמו עד יב] שיזרוק הדם הכא כמאי עסקינן כגון דקדים שחטיה לתמיד ברישא ג] אמר ליה רב אחא סבא לרב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני עד שיזרק הדם (תמיד) ולא קתני עד שישחוט ויזרק דם ש"מ: ובכולן כהנים רשאין כו', מאי טעמא אמר קרא ”למשחה ” לגדולה מתחלק בעזרה אין יד] צריך לשאול מהו אלא מותר ריקקי ימנחות ישראל יולוג שמן של מצורע אם ראתי שמן שהוא ניתן טו] על גבי האישים אין יד] צריך לשאול מהו אלא מותר ה'רקיקי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח טו' שאין מתנדבין שמן רבי טרפון אומר ב*מתנדבין שמן:

ולמא שלמים של אמש וחטאת של יוס, דאשמעינן של אמש קדמו: **היכי דמי דשחטוהו לפרווייהו**, אע"ג דשחטיה לחטאת אחר השלמים ושניהן עומדין לזרק אשמעינן דשלמים של אמש קדמו ודכותיה דייקא יד] מיניה הא אידי ואידי דיוס ושחט שלמים ואחר כך חטאת וצא לימלך על הזריקה אמרי' ליה חטאת קדמה: **אבל לא שחטיה**, לחטאת כתר שלמים וצא לימלך על השחטיה מיציע לך אי מולולינן בשלמים למרס כדמן ולהקדים שחיתת חטאת וחריקתה וכי מיציעיא לן כתדיר ושאינו תדיר הך הך הך] מיציעיא לן ששחט את שאינו תדיר והתדיר קייס: **בזכס היין סדירה כו'**, סדיר קודם, ואע"ג דשאינו תדיר קדם וצא כסכר קדש היום ועדיין יין לא צא ודומיא כו] קדים שחטיה לשאינו תדיר כרישא: ומשני ה"ג **כיון דאחא**, השתא יין קמן ומוזמן לצרכה כמאן דשחיטי תרווייהו לגבי קדשים [דמין] ולא תפשוט מינה לצעיין: **ואח"כ מתפלל של מוספין**, ואף על גז דזמן מוספין אחא כרישא: **שחטו קודם חלות**, צפסח קאי: **קודם לתמיד**, של צין הערצים כשר ואע"פ שלכתמיילה מנזה לאחרו כדתניא לעיל דף יג), יאוחר דבר שנאמר צו בערב וצין הערצים ללכר שלא נאמר צו אלא צין הערצים בלכד: **ויהא אחד ממזרס כדמו**, אלמא כו] דקדים ושחטיה למאחר אמרי' ליה לשהות את הזריקה ולשחוט את הראוי ליקדם ולזרוקו: **כגון דקדים שחטיה לפמיה**, קודם שצא לימלך ולא נמלך אלא על הזריקה: **למשחה**, לך נתמים, למשחה מתרגמינן לרצו והיינו לגדולה: **במתנ' שהוא מסחלק**, לאכילת כהנים: **מוזר ריקקי מנחס ישראל מנחת מאפה שצא חלות וריקקין** ח] חלות צוללן ריקקין מושחן ואמר רבי שמעון כזמנחות דף עה), מושחן כמין כ"י ושאר השמן נאכל לכהנים: **כג] מנחת כהנים**, כולה כליל, ומותר מנחת כהן משיח לפי ששמנה מרובה שלשה לוגין לעשרין ומתוך שהיא אפוייה מחילה אין שמנה בלעל בפיתיה וצריך להקטיר המותר עצמא כו]: **שאין מסנדינן שמן**, לפיכך לא יעלה על דעתך שיהא שמן המתחלק מן לא] הנקטר נדבס: **נגבל**

מוסף רש"י

מתפלל אדם של מנחה. היו לפניו ח' תפלות, אחת של מנחה ואחת של מוספין, ששה ולא מתפלל עד זמן המנחה, מתפלל של מנחה, אע"ג דזמן המוספין קודם, כיון דשחי עד זמן מביעה של משהין לה (דע"ל יב): מתפלל של מנחה מאחר שגזע זמנה כדי להקדימה מתחלה זמנה שלא יקרא פושע גס עליה: ואחר כך של מוספין. והואל ואחר זמנה אינה עובר דלא אמרי רבנן ועל מוספין כל היום (ברכות כח), ויהא ממוזרס בדמו. שלא יקרוס כדי שיהא רחוי לזריקא (פסחים טז). אמר קרא ואמן דוך אכילת מלכים המשוחט (ע"ל כח). שאין מתנדבדין שמן. כלל סולת יוין (מנחות קד): מתנדבדין שמן. כפני פלגמו (שע"ל טו). וקמלנו ומקטירן הקומן וסוריו נאכלין (מנחות טט):

ליקוטים

ובכולן כהנים רשאין לשנות באכילת. מ"ט. פי' ויעקור מצותן צלי מדקרי לשאר שינוי. אמר קרא למשחה לגדולה. כדמורגמי' לרבו כדרך שהמלכים אוכלין, וזהו צלי. והכי אמרינן בחולין כפ' הזרוע אמר רב חסדא מנחת כהונה אין נאכלות אלא צלי ואין נאכלות אלא בחורל. מאי טעמא אמר קרא למשחה לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין (פסקי יריד)

שיטה מקובצת

הא אידי ואידי דיום חטאת ואשם קדמי ואצ"ג דשלמים תדירי, מימה מיפשוט ליה מדמתן כסדיל חטאת קודמת לעולה אצ"ג דעלה שפחא טפי שגאס נגדר ובגמס, וי"ל דכיון דאין נאכלת לנעלים אין נעלין להלכוד שולת (הר"פ ד"ל ב"ש): רש"י י"ה מנחת כהנים כ"י לפי ששפנה מרובה ג' לוגין לעשרין כו'. וי"ל ה"רפ וי"ל מנחת כהן משיח שיתיה בלא שלשה לוגין לעשרין, אע"ג דמנחת נפסקי נמי בלא שלשה

אי אפשר שלא יסחר כזמנחת מן השמן המתפספס (ב"ש):

עין משפט ונר מצוה

בג א מיי פ"ט מהל' שבת הלכה ז טושי"ע א"ח סימן רעא סעף י:

בד ב מיי פ"ג מהל' תפלה הל"א טושי"ע א"ח סימן רפז סעף ד:

בה ג מיי פ"ט מהל' תמידין ומוספין הלכה ג:

בו דה מיי פ"א מהל' קרבן פסח הלכה ד:

כז ו מיי פט"ו מהל' מעש"ק הלכה ד:

כח ז מיי פ"ד מהל' מתוסרי

כט ח מיי פ"ב מהל' מעש"ק הלכה ט:

ל ט מיי שס פט"ו הלכה יד ופי"ד שס הלכה ח:

תורה אור השלם

1. וְהָיָה לָכֵם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אֲרֻכָּתָהּ עֶשֶׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ וְהָיָה וְשָׁחֲטוּהָ אֹתוֹ בַּל קוֹדֶשׁ צִדְתּוֹ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַיְּדֻדִּים:

שמות יב, ו

2. וְדָבַר יְהוָה אֶל אֶהֱרֹן וְאֵינִי אֲרַבְּתָהּ עֶשֶׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ וְהָיָה וְשָׁחֲטוּהָ לְכָל יוֹמֵי הַחֹדֶשׁ בֵּין יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי נִתְחִים: לְמִשְׁחָהּ וּלְזָבָדָהּ לְקֹדֶשׁ:

מוסף רש"י

מתפלל אדם של מנחה. היו לפניו ח' תפלות, אחת של מנחה ואחת של מוספין, ששה ולא מתפלל עד זמן המנחה, מתפלל של מנחה, אע"ג דזמן המוספין קודם, כיון דשחי עד זמן מביעה של משהין לה (דע"ל יב): מתפלל של מנחה מאחר שגזע זמנה כדי להקדימה מתחלה זמנה שלא יקרא פושע גס עליה: ואחר כך של מוספין. והואל ואחר זמנה אינה עובר דלא אמרי רבנן ועל מוספין כל היום (ברכות כח), ויהא ממוזרס בדמו. שלא יקרוס כדי שיהא רחוי לזריקא (פסחים טז). אמר קרא ואמן דוך אכילת מלכים המשוחט (ע"ל כח). שאין מתנדבדין שמן. כלל סולת יוין (מנחות קד): מתנדבדין שמן. כפני פלגמו (שע"ל טו). וקמלנו ומקטירן הקומן וסוריו נאכלין (מנחות טט):

ליקוטים

ובכולן כהנים רשאין לשנות באכילת. מ"ט. פי' ויעקור מצותן צלי מדקרי לשאר שינוי. אמר קרא למשחה לגדולה. כדמורגמי' לרבו כדרך שהמלכים אוכלין, וזהו צלי. והכי אמרינן בחולין כפ' הזרוע אמר רב חסדא מנחת כהונה אין נאכלות אלא צלי ואין נאכלות אלא בחורל. מאי טעמא אמר קרא למשחה לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין (פסקי יריד)

שיטה מקובצת

הא אידי ואידי דיום חטאת ואשם קדמי ואצ"ג דשלמים תדירי, מימה מיפשוט ליה מדמתן כסדיל חטאת קודמת לעולה אצ"ג דעלה שפחא טפי שגאס נגדר ובגמס, וי"ל דכיון דאין נאכלת לנעלים אין נעלין להלכוד שולת (הר"פ ד"ל ב"ש): רש"י י"ה מנחת כהנים כ"י לפי ששפנה מרובה ג' לוגין לעשרין כו'. וי"ל ה"רפ וי"ל מנחת כהן משיח שיתיה בלא שלשה לוגין לעשרין, אע"ג דמנחת נפסקי נמי בלא שלשה